

РЕШЕНИЕ

№ 2909

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20211110154611 по описа за 2021 година

Предявен е за разглеждане иск по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 200, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 318, ал. 1 ТЗ.

Производството е образувано е по постъпила искова молба от „Ю Т Груп“ ЕООД срещу ответника СЛ. В. Ц. за осъждането на ответника да заплати сумата от 1610 лева, представляваща цената на мобилен телефонен апарат Samsung Galaxy S20+.

Ищецът „Ю Т Г“ ЕООД твърди, че между него и ответника СЛ. В. Ц. съществувало трудово правоотношение по силата на трудов договор от 03.02.2020 г. При сключването на трудовия договор страните постигнали уговорка на ответника да бъде предоставен за ползване служебен телефон по негов избор на модел. На 19.05.2020 г. ищцовото дружество закупило телефонен апарат Samsung Galaxy S20+ 128 BG black, за което заплатил цената от 1610 лева. На 17.07.2020 г. ответникът депозирал молба при ищеца за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие, считано от 24.07.2020 г. Уговорката между страните била в случай, че ответникът не върне мобилния телефон при прекратяване на трудовото правоотношение, същият да заплати цената за него. Трудовото правоотношение било прекратено, като ответникът не предал обратно мобилния телефонен апарат, поради което ищецът счита, че Ц. дължи цената за него.

В срочно подаден отговор ответникът оспорва предявения иск. Не оспорва фактите на съществувало между страните трудово правоотношение, както и че по време на него е получил от работодателя си процесния телефонен апарат, но поддържа, че същият не му е бил даден за ползване като служебен телефон, а му е бил подарен. Оспорва между страните да е имало уговорка ответникът да заплати цената на устройството. Навежда твърдения, че в деня на подаване на молбата за прекратяване на трудовото правоотношение, управителят на ищцовото дружество – Галя Кичукова, му обяснила, че представляваното от нея дружество имало сключен договор с „Ар

Логистик“ ЕООД, с управител Емилия Ранева, за продажба на мобилен телефон, за което „Ар Логистик“ ЕООД било заплатило цената. Поради неизпълнение да достави своевременно мобилния телефон по сключения с дружеството договор, „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД на 17.07.2020 г., чрез Галя Кичукова, настояло ответникът да предаде намиращия се у него процесен мобилен телефонен апарат, за да бъде предаден на г-жа Емилия Ранева, което и било сторено. Сочи, че процесното устройство и към момента се използва от Емилия Ранева, което обстоятелство било известно на ищцовото дружество. Моли искът да бъде отхвърлен. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

По иска по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 200, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 318, ал. 1 ТЗ:

В тежест на ищцата по предявения иск е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: възникнало между страните облигационно отношение по договор за покупко-продажба на процесната движима вещ, както и че е изпълнил задълженията си по него, като за ответника е възникнало задължение да заплати уговорената цена по процесния договор в претендирания размер, чиято изискуемост е настъпила.

При доказване на горното, в тежест на ответника е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

С изготвения проект на доклад по делото, обективиран в Определение № 2646/30.01.2022 г. на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните по делото са отделени фактите, че: между тях е съществувало трудово правоотношение, прекратено със заповед от 24.07.2020 г.; че ищецът е предал на ответника телефонен апарат Samsung Galaxy S20+ 128 BG black; че цената, заплатена от ищцовото дружество за закупуване на процесното устройство, е в размер на 1610 лева.

Така отделените като безспорни факти се установяват и от приетите по делото доказателства, а именно – заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. чл. 325, ал. 1 т. КТ от 24.07.2020 г., показания на двамата разпитани по делото свидетели относно факта, че ищцовото дружество било предало на ответника процесния мобилен телефонен апарат, както и издадена фактура от 19.05.2020 г. от „Мира Тел“ ООД, като доставчик, и „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД, като получател, за сумата от 1610 лева с вкл. ДДС за покупко-продажбата на процесния апарат.

Квалификацията на предявения иск се определя от съда с оглед твърденията на ищеца. „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД твърди, че уговорката между страните била в случай, че ответникът не върне мобилния телефон при прекратяване на трудовото правоотношение, същият да заплати цената за него. Ето защо съдът приема, че между страните бил уговорен първоначално заем за послужване и евентуално – покупко-продажба. Тъй като ищецът сочи, че ищецът не върнал вещта, то се е реализирала тяхната евентуална уговорка, а именно – да бъде заплатена цената за нея.

Съгласно чл. 200, ал. 1 ЗЗД, купувачът е длъжен да плати цената и да получи вещта. Според чл. 79, ал. 1 ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си на падежа, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата или да иска обезщетение за неизпълнение.

Основанието, на което е сключен определен договор, не може да се презюмира, а подлежи на доказване от страната, която се позовава на него (*Решение № 52/22.05.2009 г. по т. дело № 695/2008 г. на I т.о. на ВКС*). При наличие на различни хипотези

относно факта на предаването на телефонния апарат на ответника, не може от самия факт на предаването му, при липса на други данни, да се презюмира, че страните сключват договор за покупко-продажба. От представените и приети по делото писмени доказателства не се установява каква е била уговорката между страните относно процесния телефонен апарат. Ищцовото дружество твърди, че същият е бил предаден на ответника във връзка с трудовото правоотношение между страните, както и че помежду им е имало уговорка за заплащане на цената, в случай че не бъде предаден обратно. Това обаче не се установява от съставени писмени документи във връзка с трудовото правоотношение /напр. клауза в трудов договор, допълнително споразумение, друг писмен договор между страните, уговорка в приемо-предавателен протокол за телефона и т.н./. Ето защо относно уговореното между страните следва да се вземат предвид единствено събраните в производството гласни доказателствени средства чрез разпита на двама свидетели, при липса на други доказателства.

Свидетелят Николай Христов, извършващ търговски услуги на ищцовото дружество, сочи, че на 19.05.2020 г. се намирал в офиса на „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД, присъствал на разговор по телефона, който управителят Галя Кичукова водила с неин служител на високоговорител, като чул разговора, от който установил, че Галя Кичукова поръчва телефонен апарат за служителя, като служителят потвърдил, че е наясно, че при прекратяване на трудовото правоотношение следва да върне апарата. Свидетелства още, че видял на монитора на Кичукова телефонния апарат, неговата марка и цена, както и че го поръчва чрез Скайп.

Свидетелката Емилия Ранева от друга страна сочи, че имала търговски взаимоотношения с „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД през м. април 2020 г., когато поръчала на ищцовото дружество мобилен телефонен апарат Айфон, за който заплатила сумата от 2600 лева. Ищцовото дружество обаче не доставило апарата, като вместо това през лятото на 2020 г., на съвместна среща между нея, управителя на ищеца Галя Кичукова и ответника С.Ц., процесният апарат Самсунг бил предаден от Ц. на Кичукова, която от своя страна го връчила на свидетелката за временно ползване – докато ищцовото дружество изпълни задължението си да достави поръчания апарат. Свидетелката заявява, че ѝ е известно апаратът да е бил подарен на С.Ц. за рождения му ден. Соци обаче, че тя и понастоящем използва телефонния апарат, тъй като „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД не ѝ предоставило поръчания и платен Айфон.

Единственото противоречие между показанията на свидетелите е относно факта дали процесният телефонен апарат е бил предоставен на ответника във връзка с трудовото правоотношение, или като подарък за рождения му ден. Други противоречия между свидетелите не са налице, тъй като в останалата част, показанията им касаят различни факти.

На първо място следва да се отбележи, че показанията на свидетеля Николай Христов следва да бъдат преценени съгласно разпоредбата на чл. 172 ГПК, тъй като ищцовото дружество е клиент на дружеството, собственост на свидетеля. На следващо място прави впечатление изключително детайлното пресъздаване на събитията от 19.05.2020 г. /почти две години преди Христов да свидетелства пред съда/. Същият си спомня детайли като точна дата, на която Галя Кичукова е поръчала телефонен апарат, марката на същия, високата му цена, компютърното приложение, чрез което е станала поръчката /скайп/; точния разговор, който бил проведен между Галя Кичукова и ответника С.Ц. /и то на високоговорител/, както и че ответникът изрично е казал, че знае, че следва да върне телефона след прекратяване на трудовите взаимоотношения. Противоречи на правилата на логиката, а освен това е и житейски неоправдано да се приеме, че лице, намиращо се в офиса на ищцовото дружество, за да монтира огледало, е в състояние да пресъздаде цялостното съдържание на ситуацията около поръчката на

телефона и уговорките между страните, без това да е част от непосредствената му работа. Свидетелят сочи обаче, че не е сигурен дали Галя Кичукова е назовала името на лицето, с което е разговаряла на високоговорител по телефона. Поради изложеното съдът намира, че е налице основателно съмнение относно достоверността на показанията на свидетеля.

От друга страна, показанията на свидетелката Ранева съответстват на събраните в производството доказателства. Видно е от представеното по делото преводно нареждане за кредитен превод от 15.04.2020 г., че „Ар Логистик“ ЕООД /дружество, чийто управител е свидетелката/ е превело на „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД сумата от 2620 лева по фактура от 10.04.2020 г. Така представеният документ не е оспорен от ищцовото дружество. Фактът на извършения превод се потвърждава и от показанията на свидетелката, която сочи, че същият е бил във връзка с поето задължение от страна на ищеца да достави телефонен апарат, модел Айфон, на „Ар Логистик“ ЕООД. Поради неизпълнение на задължението управителят на „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД е изисквала предоставения на С.Ц. апарат Самсунг, за да го предаде на свидетелката Ранева до доставяне на уговореното устройство. Ищцовото дружество не представи доказателства, с които да опровергае тези твърдения – налице е доказан факт на плащане на сумата от 2620 лева от „Ар Логистик“ ЕООД на „Юнайтед Трейд Груп“ ЕООД, като не се доказва срещу така получената от ищеца сума да е доставено уговореното устройство на „Ар Логистик“ ЕООД /напр. приемо–предавателен протокол, от който да се установи изпълненото задължение и т.н./. Показанията на свидетелката, че е получила процесния телефон за използване, тъй като е заплатила апарат, който не ѝ е бил доставен, звучат логично и съответстват на твърденията на ответника в отговора на исковата молба. Нещо повече, видно от протокола от съдебно заседание от 24.03.2022 г. изрично е отбелязано, че свидетелката показва телефона, модел Самсунг, в ръката си, като заявява, че все още използва този апарат.

Съдът счита, че ответникът проведе насрещно доказване, че телефонният апарат е върнат от него на ищцовото дружество след прекратяване на трудовото правоотношение.

Независимо от гореизложеното обаче и това дали се кредитират показанията на единия, или на другия свидетел, следва да се отбележи следното: както съдът е посочил в разпределената с доклада тежест на доказване, ищецът носи тежестта да установи, че за ответника е възникнало задължение да заплати уговорената цена по процесния договор в претендирания размер. За да възникне задължение за заплащане на цена, между страните следва да е постигната такава уговорка, като ответникът се е съгласил с нея, а именно – че ще заплати цената на апарата, ако реши да го задържи при прекратяване на трудовото правоотношение. Ищецът не е представил каквито и да са доказателства за установяването на този факт. Дори от показанията на свидетеля Христов, който пресъздава детайлно проведения между Галя Кичукова и служителя разговор, не се установява уговорка за заплащане на цена между страните. Същият заявява: *Спомням си, че Славчо каза – да, че знае, че следва да върне телефона след прекратяване на трудовите взаимоотношения.* Нито свидетелят сочи да си спомня, нито по делото са представени други доказателства, от които да се установи, че С.Ц. се е съгласил и е поел задължение да заплати цената на процесния телефонен апарат, ако след прекратяване на трудовото правоотношение не го върне на работодателя. При неустановяване на този елемент от фактическия състав на спорното материално право, и при неговото изрично оспорване от ответника, искът се явява неоснователен само на това основание. Съдът обаче достигна и до извод, че ответникът е върнал процесния Samsung Galaxy S20+, който е бил предаден на свидетелката Емилия Ранева.

Поради изложеното, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разностите:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените от него разноски в производството съгласно представения по делото списък по чл. 80 ГПК, включващ сумата от 400,00 лева адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Ю Т Г“ ЕООД, ЕИК против СЛ. В. Ц., ЕГН ***** иск по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 200, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 318, ал. 1 ТЗ за осъждането на СЛ. В. Ц. да заплати на „Ю Т Г“ ЕООД сумата от 1610 лева, представляваща цената на мобилен телефонен апарат Samsung Galaxy S20+.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК „Ю Т Г“ ЕООД, ЕИК да заплати на СЛ. В. Ц., ЕГН ***** сумата от **400,00 лева**, представляваща разноски производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____